

JOHN BUNYAN: PIKATAIVAL TAIVAASEEN

John Bunyan

Pikataival Taivaaseen

Kuvaus taivaaseen juoksijasta, hänen tiestään ja matkansa vaihteista. Lisäksi ohjeet miten taivaaseen päästään.

Viedessään heitä ulos enkeli sanoi: „Pakene henkesi edestä, älä katso taaksesi äläkä pysähdy mihinkään koko tasangolla. Pakene vuorille, ettet tuhoutuisi.“
(1. Moos. 19:17)

Lontoo 1698

Alkuperäisteos: John Bunyan, Heavenly Footman, 1698, Lontoo.

Suomennos: Sirkka Perälä ©

Kielentarkistus: Marjatta Pasanen

Raamattusitaatit: Jos ei mainintaa, sitaatti on Raamattu kansalle ry:n käännöksestä 2012. Käytetty myös Kuningas Jaakon käännöstä suoraan suomennettuna (KJV) 1611, kirkkoraamattua v 1776 ja Suomen Pipliaseuran käännöstä UT2020.

Taitto: Tamkopio oy/ Aukusti Kuoppala

Kansi: Mohamed Hassan, Egypti

Kustantaja: BoD, Books on Demand, Helsinki, Suomi.

Valmistaja: BoD, Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6703-0

PIKATAIVAL TAIVAASEEN

I ALKUSANAT: KIRJE HENGELLISESTI LAISKOILLE JA SURUTTOMILLE

Ystävät, Salomo sanoo, että *oma halu laiskan tappaa*. (Sananl. 21:25) Entä mitä kaikkea laiskuus mahtaakaan aiheuttaa niille, jotka ovat laiskoja tahallaan? Sananlaskun mukaan *kelvoton poika nukkuu korjuuaikana häpeää tuottaen*. (Sananl. 10:5 KJV)

Minun on pakko sanoa painava sana, nimittäin, että kaikkein suurin häpeä on jättää typeryksissään huolehtimatta sielustaan ja vaihtaa ikuinen taivaspaikka synnin harjoittamiseen. Jo pelkästään laiskanpuoleinen välinpitämättömyys oman sielun pelastuksesta riittää tuottamaan tuhon ja turman.

Laiskan viljelijän viinitarhassa rehottavat orjantappurat, nokkoset ja pahanhajuinen rikkakasvusto. Mutta vielä pahemmin on asiat taivaaseen pääsystä piittaamattomalla, jonka sydämen ja sielun synti ottaa valtaansa, tukahduttaa elämän ja tuo tullessaan kirouksen.

Laiskuus huolehtia oman sielun pelastuksesta näkyy siten, että jätetään käyttämättä aika ja tilaisuudet, jolloin voisi astua taivastielle, ja kääntymys siirretään epämääräiseen tulevaisuuteen. Ota vaari varoituksestani, ymmärräthän, että sillä, joka omaa laiskuuttaan hukkaa sielunsa pelas-

tuksen maailman teitä kulkiessaan, on juhlat juhlittu ja naurut naurettu, kun hän kerran päätyy helvettiin.

Laiskuus hengellisissä asioissa on vääränlaista huolettomuutta, joka taas kumpuaa siitä ettei omatunto tunne oikein mitään. Sen seurauksena uskonasioilla tuntuvat yhdentekeviltä. Tunnottomuus ja välinpitämättömyys vahvistavat toinen toistaan, ja lopulta sieluparka on toivotomassa jamassa.

Hengellinen laiskuus sulkee Kristuksen ulkopuolelle ja tuottaa häpeää sielulle. (Laul.1. 5:2-4; Sananl. 13:4)

Heiveröisinkään luontokappale ei suosi laiskuutta. *Mene, laiska, muurahaisen luo, katso sen tapoja ja viisastu!* (Sananl. 6:6)

Laiska ei tahdo kyntää peltoaan kylmällä säällä. (Sananl. 20:4) Hän ei siis tahdo murtaa ja kääntää sydämensä maata, joka on päässyt kesannolle, sillä siitä tulisi joltinen tuska ja vaiva. Siksi hän kerjää sadonkorjuu-aikaan eli silloin, kun Jumalan pyhät saavat ihanan taivaan ja ikionnen.

Laiska ei silloin saa mitään, vaikka hän itkien ja rukoillen kerjäisi armoa, kuten Matteuksen evankeliumin luvun 25 jakeissa 10 - 12 kerrotaan.

Jos haluat ymmärtää, millainen on hengellisesti laiska, taivasasioista piittaamaton, ota rinnalle maallinen laiskuus asiaa avaamaan, seuraavasti:

1. Laiskaa ei kiinnosta työt, hengellisesti laiskaa ei kiinnosta hengellinen toiminta.
2. Laiska siirtää töihinsä tarttumista mielellään, hengellisesti laiska siirtää hengellisiin asioihin tarttumista.

3. Laiska vetäytyy töiltään vähäisimmänkin verukkeen varjolla, hengellisesti laiska vetäytyy taivaan ja autuuden asioista pienimmästäkin syystä.
 4. Laiska tekee työnsä puolinaisesti, puolella sydämellä. Hengellisesti laiska etenee muutaman askeleen kohti tai vasta, ehkä pitkällekin, mutta ei koskaan perille. Hän ei koskaan pääse täydelliseen vapauteen, irti helvetin kahleista ja tuomiosta. Ilman parannuksentekoa hän jää ”viittä vaille uskovaksi”.
 5. Laiskat haaskaavat työaikansa, hengellisesti laiskat haaskaavat armonaikansa.
 6. Laiskat eivät juuri koskaan tuota hyvää hedelmää, eivät hengellisesti eivätkä maallisesti laiskat.
 7. Laiskoja moititaan laiskuudesta, samoin Kristus moittii niitä, jotka eivät ole aktiivisia hänen asiassaan:
- Omien sanojesi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä kelvoton ja laiska palvelija. Sanoit minun olevan tietynlainen, miksi et siis vienyt rahojani pankkiin korkoa kasvamaan? (Luuk. 19:22,23)

Heittäkää tuo kelvoton palvelija uloimpaan pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. (Matt. 25:26-30)

PYSÄHDY JA MIETI!

Aika rientää - pysytkö edelleen toimeettomana?

Elämäsi on ehtopuolella - pysytkö edelleen toimeettomana?

Sielusi on kalliimpi kuin tuhat maailmaa - pysytkö edel-

leen toimeettomana?

Kuolema ja tuomiopäivä on ovella - pysytkö edelleen toimeettomana?

Jumalan kirous on ylläsi - pysytkö edelleen toimeettomana?

Perkeleet sitä vastoin ovat hyvinkin ahkeria ja aktiivisia, ne yrittävät joka päivä kaikin keinoin saada sinut tekemään vaikka mitä syntejä estääkseen sinua pääsemästä taivaaseen. - Ja sinä jäisit silti toimeettomaksi?

Katsele naapureitasi, hehän tekevät kaikkensa saadakseen katoavaa omaisuutta. - Ja sinä et tekisi mitään saadaksesi katoamatonta omaisuutta?

Tahdotko kuolinvuoteellasi kokea, että Jumalan enkelit kieltäytyvät lennättämästä sieluasi taivaaseen kuolinhetkelläsi, mutta sen sijaan demonit seisovat vuoteesi vierellä valmiina kaappaamaan sielusi mukaansa?

Oliko Kristus laiskana tehdessään lunastustyötä sinun sielusi hyväksi? Ovatko hänen palvelijansa toimeettomia? Eivätkö he tarjoa valmista lunastusta sinulle aktiivisesti?

Jos mikään edellä mainittu ei sinua liikuta, saanen sanoa, että Jumala ei vitkastele eikä viivyttelä, kun tuomiopäivä koittaa, vaan hän tuomitsee sinut oikopäätä, ja rangaistus on ikuinen, päätepestettä ei ole. Demonitkaan eivät ole laiskoina, vaan ne ovat heti valmiit tarttumaan toimeen ja kuljettamaan sinut helvettiin, joka ei myöskään aikaile, vaan sulkee luukkunsa heti kun sinut on saatu sisään.

Sinä välinpitämätön laiskamato! Vieläkö nukut ja torkut? Aiotko tosiaan vaipua kuoleman uneen? Eivätkö uutiset taivaasta ja helvetistä havahduta sinua hereille? Sanotko

edelleen: *Nukun vielä vähän, torkun vähän, makaan vähän aikaa ristissä käsin.* (Sananl. 6:10 KJV)

Kääntyiletkö laiskana vuoteellasi niin kuin ovi saranoiltaan? (Sananl. 26:14)

Voi! Olisinpa minäkin itkuvirsien taitaja (Aam. 5:14), sydän särkyneenä säälistä veisaisin valitusta vuoksesi, niin että kuuluu! Voisinpa Jeremian kanssa vuodattaa silmistäni kyynelvirrat sinun vuoksesi!

Sielu parka, olet hukassa, kuolema kulkee kannoillasi! Miten kova onkaan sydämeni, jos en itke tähtesi.

Jos menettäisit raajasi tai lapsesi tai ystäväsi, se ei olisi mitään verrattuna siihen, miten sielusi käy. Kuuntele! Puhun sinun, juuri sinun omasta sielustasi!

Jos joutuisit virumaan helvetissä päivän, jopa vuoden tai peräti kymmenentuhatta vuotta, niin sekään ei olisi vielä mitään verrattuna siihen, että joutuisit viettämään siellä ikuisuutesi.

Ikuisuus! Loppumaton ikuisuus! Mikä viiltävä, kamala sana, sydänjuuria järkyttävä sana kuultavaksi, kun tuomio tulee ja käsky käy: - *Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu Paholaiselle ja hänen enkeleilleen.* (Matt. 25:41)

Kysymys:

Mutta jos astuisin taivaan tielle ja lähtisin juoksemaan kohti taivasta, etääntyisin kaikista kavereistani, sillä kukaan heistä ei ole rientämässä samaan suuntaan.

Vastaus:

Jos lähdet matkaan, päädyt Kristuksen ja Jumalan helmoihin. Siispä mieti, koituisiko se hyväksesi vai pahaksesi.

Kysymys:

Jos lähden juoksemaan tätä tietä, sittenhän minun on luovuttava kaikista synneistäni.

Vastaus:

Totta, näin on. Mutta jos et niin tee, juokset helvetin tullen.

Kysymys:

Mutta jos lähden tälle tielle, minua aletaan vihata, ystäväni ja sukulaiseni lakkaavat rakastamasta minua, enkä saa enää keneltäkään kunnioitusta tai hyvää kohtelua, naapuritkin alkavat huutelemaan.

Vastaus:

Niin, jos et lähde taivaan tielle, menetät Jumalan ja Kristuksen rakkauden ja suosion, taivaspaikan ja ikuisen kunnian, silloin itse Jumala huutelee sinulle näin: *Te vieroksuitte kaikkia minun neuvojani ettekä suostuneet minun ojennettavikseni. Niinpä minäkin nauran teidän hädällenne ja pilkkaan, kun tulee se, mitä te kauhistutte, kun tulee myrskynä se, mitä te kauhistutte, kun hätänne saapuu kuin rajuilma, kun päällenne tulee vaiva ja ahdistus.* (Sananl. 1:25-27)

Jos et siis tahdo vihaa ja pilkkaa, varo ettet ärsytä suurta Jumalaa inhoamaan ja pilkkaamaan itseäsi. Hänen ankarat, pilkalliset moitteensa ovat pelottavat kuulla, hänen

Tässä kirjassaan John Bunyan kannustaa kilvoittelemaan kohti taivasta, käyttäen Paavalin vertausta kilparadalla juoksusta ja vanhatestamentillista kielikuvaa paosta turvakaupunkiin, kun verikostaja ajaa takaa. On kiidettävä vinhaa vauhtia, elämä ja henki on kyseessä, löntystelijä tai kilpaan osallistumaton ei voittopalkintoa saa tai turvakaupunkiin ehdi. Kilpajuoksijan on riisuttava yltään painolastit: oma pyhyys ja pahuus. Kuitenkin on toivoa myös sille, joka uupuu ja kompastelee matkalla, Jeesus kantaa perille. Väkevä parannussaarna ja kirkas armoevangeliumi kuuluvat kirjassa lehti lehdeltä, esitetyt asiat perustellaan Raamatulla. Pikataival taivaaseen -kirja on ilmestynyt suomeksi aiemmin nimellä Taivaaseen juoksija. Tämä käännös on erilainen, on pyritty tarkkaan uskollisuuteen alkutekstiä kohtaan, käytetty nykysuomea ja uusia raamatunkäännöksiä.

BoD

9 789528 067030